

saaledes at være et Skridt henimod den omtalte Centralinstitution.

§ 24.

Ligesom det i § 21, 1ste Stykke i Udkastet til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m. er fastsat, at de større nautiske Eksaminer ækvivalere de mindre, har Udvalget anset det for rettest i Sønæringsloven paa tilsvarende Maade at fastslaa, at de større Sønæringsbeviser ækvivalere de mindre.

§ 25.

Efter den nugældende Sønæringslovs § 17 forbrødes Beviserne som Skibsførere og som Maskinmester af 1ste Klasse, naar den, der har Beviset, ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, og de øvrige Sønæringsbeviser forbrødes, naar de vedkommende ved Dom findes skyldige til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og tilsvarende Bestemmelser findes i Paragraffens 2det og 3die Stykke, i hvilken Henseende bemærkes, at det formentlig vil følge af de almindelige Regler, at den, der faar Æresoprejsning, kan generhverve Beviset.

Udover de omtalte Bestemmelser i den nugældende Sønæringslovs § 17 findes i Loven ingen Bestemmelser om, at et erhvervet Sønæringsbevis kan fratages vedkommende, naar der maatte være sket Forandringer i hans personlige Forhold, og det ses af de Bemærkninger, Kommissionen af 1889 har fremsat til den paagældende Bestemmelse (jfr. Kommissionsbetænkningen pag. 31), at Kommissionen nærrede den Opfattelse, at saadan Fratagelse ikke burde kunne finde Sted.

Udvalget har imidlertid maattet anse det for mindre rationelt, at der ved Sønæringsloven foreskrives ret omfattende Betingelser for Erhvervelse af Sønæringsbevis, medens Loven — bortset fra den foran omtalte Undtagelse — ingen Regler indeholder, der tilsikre, at den, der er i Besiddelse af Sønæringsbevis, vedblivende er kvalificeret til at udøve de Rettigheder, Sønæringsbeviset hjemler. Vel ligger det i Sagens Natur, at adskillige af Betingelserne, saaledes Fartsbetingelsen, Eksamensbetingelsen og Aldersbetingelsen vedblivende ere til Stede, men naar henses til Synsbetingelsen og ikke mindst til de rent personlige Egenskaber, synes der at være Plads for Bestemmelser om, at der bør kunne gribes ind, naar Omstændighederne udvise, at de nødvendige Betin-

gelses ikke mere ere til Stede. I Overensstemmelse hermed har man ment at burde aabne Adgang til, at ethvert Sønæringsbevis kan fratages Indehaveren, men af Bestemmelsen herom i Paragraffens 1ste Stykke vil fremgaa, at denne Ret kun kan og bør benyttes, naar det virkelig er uforsvarligt vedblivende at lade vedkommende udøve den paagældende Ret, jfr. herved de i de indledende Bemærkninger til nærværende Udkast fremsatte Udtalelser om Bestemmelssens Anvendelse i Tilfælde, hvor der foreligger meget betydelig Svækkelse af Syns- eller Hørevnen. Udøvelsen af Retten til saaledes at kunne inddrage et Sønæringsbevis har man overladt til Overøvrigheden, idet man maatte anse det for mindre heldigt, om Udøvelsen udstykkedes i saa høj Grad, som Tilfældet vilde blive, hvis den overlodes til Underøvrighederne. Overøvrighedernes Afgørelser skulle dog alle forelægges Ministeriet for Handel og Søfart, og der vil saaledes være tilsikret den fornødne Ensartethed i Behandlingen af de forskellige Tilfælde. At Spørgsmaalet maa være undergivet Domstolenes Afgørelse er formentlig utvivlsomt, ligesom det synes naturligt, at den, der har mistet sit Sønæringsbevis ved Dom, paa ny bør kunne indbringe Sagen for Domstolene, naar Forholdene have ændret sig, idet der, da det drejer sig om Fratagelse af en lovmæssig Rettighed, i saa vidt Omfang som muligt bør være Adgang for de paagældende til at søge Domstolenes Beskyttelse.

At Søretterne ville være det rette Forum for saadanne Sager synes ret utvivlsomt.

§ 26.

Bestemmelsen svarer til den nugældende Sønæringslovs § 18, jfr. § 20, 4de Stykke.

Ligesom der efter den nugældende Sønæringslov ikke kan meddeles egentlig Dispensation fra de forskellige Eksamensbetingelser, ville saadanne Dispensationer ej heller kunne meddeles efter Udkastet, i hvilken Henseende særlig bemærkes, at man har anset det for unødvendigt at bibeholde den nuværende Adgang til at dispensere fra Eksamensfordringerne for Fiskernes Vedkommende.

I de ofte omtalte Tilfælde, hvor Farten falder forud for den teoretiske Undervisnings Paabegyndelse, vil der ikke i Sønæringsloven kunne blive Spørgsmaal om Dispensation fra Fartsbetingelserne. Hvor Farten derimod ikke er afsluttet inden den teoretiske Undervisnings Afslutning bør